

Катька! Надо вспомнить, в каком году я дружил с «Толстым» (Владимиром Котляровым) и публиковался у него в журнале Мулета и в газете Вечерний звон.

Он тогда жил в Париже и всё его хулиганство шло в противовес гламурной эмиграции «Русской мысли» с ее главным редактором Иловайской (она была замужем за итальянским бизнесменом). Толстый выдумал новое течение «вивризм», когда он мазал себя краской, катался по холсту и выдавал это за новое слово живописи.

Тогда же он прыгал в фонтан Треви с криком «Берегите папу!», и в папу действительно через неделю стрелял турок! Мы в конце концов поругались, потому что я как-то посмеялся над его картинами. А пока я печатался в его газете Вечерний звон и писал на украинском языке рассказы в Мулету. Моё послание Лимонову в газете как ответ на его роман «это я Эдичка», и на

ответ ему Елены Щаповой де Карли «это я Елена». Она ушла от него к итальянскому графу!

Встать Лимон! Вижу, глядя на фото,
подурнел ты, покрылся паршой,
тяжела эмиграция что-то,
но к тебе обратился старшой.
Карли марли джакомо и конти
там не смотрят еврей или гой
насмотрелся их в прорезь на фронте
под смоленском и курской дугой
руку часто ломило наганом
но поверить сынок не могу
даже в страшном бреду,
даже в пьяном
отдавать эту прорезь врагу!
русский бард ты?
не верится что то!
бросив русскую честь на весы
вместо пороха крови и пота
ты паршивке ей нюхал трусы
вспомни ленского бард вспомни вову

перед графом не выгни хребет!
иловайской породы корову
итальяшка паршивый ебет
ох вы глупые русские дуры!
кочерыжка вам наша мала!
что ж ты с верником строила куры?
милославскому юре дала!
Или думаешь ты мне не больно?
что ни слово то боль или стон!
целься ниже вон той колокольни!
и расслабься, ты вольно Лимон!

АРКАДИЙ ЧЕПОВЕЦКИЙ КАПИТАН ВОЙНЫ

Лимонов, тогда еще не русский фашист, ответил в ВЕЧЕРНЕМ ЗВОНЕ, что он прекрасно выглядит только немного устал.

А вот так выглядело моё хулиганского творчество на украинском, всё тоже от имени АРКАДИЯ ЧЕПОВЕЦКОГО, капитана войны. Сейчас всё это выглядит совсем не смешным. Но это эмиграция 80х.

НАДЬКА.

Це оповидание про Надьку Левинсон, але сучасна израїльська проза – це такі непролазні дебри, що бажання написати єврейську розповідь зав'язує у маси неєврейських подробиць. І щоб написати суворо витрєманий єврейське оповидание, краще трематись в рамках израїльських особливостей, а я мушу їх переходити, тому що Надька- мукачевська спекулянтка, котра замужем за негром і проживає на Таборгассе в Австрії, у Вини. Вона вийшла замуж в семнадцаті з половиною роки і чоловік вивез її у Ефіопію. Там вони поголодували роки з десять, але потім в неї почалися являтися любовники. Спочатку був угорець, а потім македонець. Його чоловік вранці уходив на роботу, і вона цілими днями була предоставлена сама собі. Це незносно цілими днями сидити й чекати свого ефіопця, якого ти викармлиєш ковбасою з материних посылок. Мати ввсылала п'ятнадцять посылок у місяць. Богато

посылок. И на ці гроши воны жылы. В кінці-кінцов вона повернулася у Мукачево, якобы до захврівшей матери, и там вона усьх купыла. Ии навидь дали родянську визу на рик, а ще через три мисяци она зъявилася в ОВІР и стала домогаться ще й права на роботу, тому що говорила, що ж мині на панель иты, колы маты так хворие. А право на работу булу полочаты зовсим важко, але воны йи порекомендувалы, щоб чоловік знову пишол учытыся. Ву сих випадках за их ваплачує Африка, та в него вже був одын дыплом, але ёго прыстроили у Мукомольный институт, и якость змогли ёго оформыты черз фонд Валентины Терешковой. А на справди Надька прыхала у Мукачево родыты, тому що описля югослава у ней був индус, але вона не хотела з эфиопом розийтыся, и с цим индусом тильки крутыла якись справы. В их булы там разом куплини якись автобусы, на котрых воны возыли туристив. И це индус заплатыв купу грошев брытаньцу-гинекологу, щоб йи ликовалы вид биздитности. А рожаты вона поихала до матери. Та неизвистно було зовси чий сын, и колы йи прынеслы хлопчика в родовому залы, вона сказала, покажите жопку, тому що индусы народжуються зовсим билыми, а негры тако ж можуть буты свитлыми, но в их жопки у перши килька дни залышуются голубымы. И ось Надька ще пять років протремалася в Союзе, и стала якоюсь зверхкласною спекулянткою, тому що йи никак не можно було спийматы – в йи був иноземец-чоловик, и вона мала право трематы у кышенни доллары. Радяньскы грошы она зовсим их не считала! В йи на служби булы навидь уси вбыральницы у валютных барах. Розумиится що рано чи поздно милиция почала йи прыхватываты. Але йи прышлы общукуваты не маючи в руках ордера и вона забарыкадувалася у хати. Ця бирба продовжувалася висьмь годын. Надькина маты хотила видчыныты, просыла дочка видкрый, усе ривно у нас у хаты ничего немаэ. А маты в йи бандериша ще спритныша за Надьку. Та Надька йи видповила, що навидь у хаты ничего не маэ, то будь певна що милиция що небудь пидкинэ. Не будемо видчиняты! На другой день воны поихалы до прокурора и перед Надькою просылы пробачения тому що вона усе таки жинка иноземьца. Але ще через три месяцы десь на видьизды узялы йи спилныка. Не йи чоловіка, а иншого. Надька зустрила ёго родыча на вулыци,и вид него взнала, що Славку учора забралы.А йи эфиоп у ці дни здавав экзамены у аспирантуру, и Надька в цей час шла по якымось ёго аспирантським справам. Але дали вона никуды ни пишла, навидь не взяла сына с дитячого садыку. Вона взяла маты и та видвезла у

Ужгородський аеропорт і через три родини вона була у Москві.

Стояло літо. Ні на який літак не було квитків, але Надька заплатила купу грошей і все-таки купила. В її випадково не була використана виїзна віза на цей рік, інакше дідька лысого їй би дали виїхати. Цього ж вечора вона була у Вини. Міліція міцно б хотіла їй потрусити. Може бути що їй не розстріляли, тому що в неї була маленька дитина з цією голубою жовтою, але в заточення вона б при житті не вишла.

Зараз вона проживає у Вини з одним арабом. Чоловік їй ефіоп наизмає до неї з Мукачєво пару раз у рік. Або й мати привозить сина показати. Мати навідь говорить, що вже можна повернутися, тому що чотири роки минуло. Та Надька боїться!

Вже і зовсім збереться їхати, та роздумає. Помиркує, помиркує і залишиться! Вона проходила по справі небрибувшим свідком, та їй спільник (подільник!) дуже багато отримав. Роки висімнадцять, або біля того. Як що вона того араба покине, може вона у Хайфу приїде, там в її пивна Хайфа родичів. Хот вона не дуже схожа на єврейку. В її дуже вузький таз і дуже широкі плечі. Вона не гарна, скоріше дурненька, але така енергійна що здається симпатичною. І очі вона має дуже гарні, сири.

1990